

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Secundum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

decimo nono capitis secundi versu clauditur.

*Disputatur de
Auctore libri
hujus.*
Hon. De Script.
Ecl. in Phi-
lone.

Hier. libr. 2.
adv. Pelag. cap.
5. & libr. De
Script. Ecl. in
Iosepho.
Eul. Hist. libr.
5. cap. 10.
Serar. Praefat.
2. in Mach. &
in cap. 1. & 2.
libr. 2.
2. Mach. 2. 14.

Jof. Antiq. libr.
13. cap. 19. & De
Bell. Jud. libr. 4.
cap. 5.

II. At quis ea in librum unum compegerit, itidem ut prioris Machabaici Auctor, prorsus ignoratur. Philoni Judaeo lucubrationem adscribit Honorius Augustodunensis, Iosepho alii. At stili character à Philonis stilo discrepat, etsi disertus est, nec in Philonis scriptionibus occurrit quicquam, unde non modo scerum ipsius hunc esse, sed vel visum ipsi conjectare liceat: quod esset sane aliter, si Libri auctor extisset. Iosepho autem cur sit adscriptus, causa manifesta est. Scripsit is elegantem librum hoc titulo: *ἰς μακχαβαίου, ἢ περὶ ἀποκρίσεως Ἰουδαίου*, quo Eleazari, septemque puerorum, ac piissimae matris supplicia narrantur. Hinc Hieronymus: *Iosephus Machabaeorum scriptor historiae, frangi & regi posse dixit perturbationes animi, non eradicari.* Idem alibi quoque apud eundem reperias, sed & apud Eusebium. Fraudi haec fuerunt vel imperitis, vel incautis lectoribus, qui expressum ex Machabaico secundo libellum, cum Machabaico ipso secundo confuderunt. Adde & nonnulla haberi in Archaeologia Iosephi, quae cum Libro illo non satis consentiant. At Serarius Judaei cuiusdam Essaii opus hoc esse opinatur, quam opinionem his rationibus fulcit. Judae primum id adscribi vult his verbis secundi capitis: *Judas ea quae deciderant per bellum quod nobis acciderat, congregavit omnia, & sunt apud nos.* Tum deinde disquirens, quisnam fuerit ille Judas, eo tandem delabitur, ut conjecturas suas in Juda Essaeo sistat, quod magna ejus fuerit inter Aegyptios Judaeos auctoritas, & quod vaticinandi etiam facultate floruerit, ut ex Iosepho discimus. Nec alium esse putat quam qui huic ipsi Epistola scribenda affuit, & in inscriptione nominatur. Atque hujus demum sententiae auctorem laudat Rupertum. Ego contra hoc loco quem designat in secundo capite, minime adscribi puto Judae isti Machabaici secundi lucubrationem. Judam ait res per bellorum motus dissipatas recollegisse, quod de Bibliotheca accipiendum ostendit antecedens comma. At aliud est colligere libros, aliud scribere. Praeterea demum Judam libros scripsisse, non ideo Machabaicum hunc scripsit. Nego etiam Judam Essaeum hunc fuisse, qui etsi summa inter suos dignitate ac futurorum praecognitione, non ideo scribendi quoque facultate praestiterit. Nego denique eundem esse Judam illum, quem Machabaicum esse verisimile est, ac qui in Epistola lemmate ponitur. Hanc ergo opinionem tam infirmis nixam radicibus corruiere necesse est. Verum cum longe operosius sit reperire verum, quam falsum refellere, quis non fuerit hujus scriptionis Auctor ostendisse contenti, quis fuerit tandem, eruditioribus aut felicioribus investigandum relinquemus.

*Probatnr
Machabaici
secundi ἰστορίας
& antiqui-
tatis.*
Ebr. 11. 35.
2. Mach. 6. 19.

Cleu. Alex.
Strom. 5.

Can. Apost. 76.

III. Nunc quod instat agendum, & sua ἰστορίας ac antiquitas Libro huic inter Codices sacros postremo asserenda est. Opem ad id nobis praestat Epistola ad Ebraeos, cujus haec verba: *Alii autem dissenti sunt, non suscipientes redemptionem, ut meliorem invenirent resurrectionem,* Theodoretus, alique eruditi viri complures, ex Eleazari & septem fratrum historia, sexto & septimo capitibus scripta, petita censuere. Nam quod habet scriptor Machabaicus: *ἀναβήτους ἐπὶ τὸ πύμπανον σπασίτης*, sic reddidit Paulus: *ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίδισαν.* Hinc quoque instructus ad egregiam ejusdem casus narrationem conscribendam videtur Iosephus accessisse, vel quisquis auctor est libelli περὶ ἀποκρίσεως Ἰουδαίου, scriptor certe antiquus. Apertissime vero meminit Clemens Alexandrinus τὴ συνταξαμένην πρὸς τὴν μακχαβαϊκῶν ἐπιτομῶν. Apertius etiam Origenes Machabaicum utrumque post Librorum sacrorum recensionem commemorat, grandemque ex secundo hoc laciniam suis in Exodum Exegeticis affuit, atque alibi saepe ejus testimonio sententias suas confirmat. Ejus quoque suffragio crebro se tuetur Cyprianus. His subjungere possem Zenonem Veronensem, Ambrosium, aliorumque deinceps agmina tota, sed acquiescamus in Canonibus Apostolorum, apocryphis, ut voles, antiquis certe, qui Machabaicos tres agnoscunt, & in Thalmudicis scriptoribus, à quibus septem fratrum historia celebratur.

